

få del i landbrugsstøtten og så opretholde den sektor, de har, for det kan de jo ikke.

Det, der sker nu, ved at de får del i støtten, er, at de får en strukturudvikling, hvor der vil blive købt op til større enheder, og så vil vi se en kapitalisering af støtten, hvorefter de er bundet op på de samme problemer, som vi er med vores landbrugsstøtte. Så det er ud fra enhver betragtning – Polens interesser, EU's interesser, globale interesser – en uhensigtsmæssig måde, det er blevet gjort på.

Om det kunne være lykkedes at gøre noget andet i den rent forhandlingsmæssige situation, kan jeg ikke svare på. Det er muligt, at man var under så stærkt pres. Min pointe er bare, at man ikke prøvede at gøre noget andet, og det synes jeg er kritisabelt. Havde man prøvet noget andet, havde man virkelig gået aktivt ind i det, og det ikke var lykkedes, kunne man sige: O.k., vi kæmpede den gode kamp, men vi vandt den ikke. Nu kæmpede vi ikke kampen, og vi endte med et meget dårligt resultat.

Kl. 18.30

Formanden:

Fru Charlotte Antonsen som ordfører.

Charlotte Antonsen (V):

Jeg vil gerne starte med at henvise til EU's topmøde i Bruxelles i sidste uge. Ifølge avisoverskrifterne drejede mødet sig udelukkende om Irak. Men der var andre emner oppe, bl.a. det, der er genstand for debatten i dag, nemlig at fremme en bæredygtig udvikling på verdensplan ved at fremme verdenshandelen. I disse urolige tider for verdenssamfundet er det uhyre vigtigt at arbejde konkret og målrettet i de verdensomspændende organisationer, hvor dialog, forhandling og kompromis er vejen til succes.

WTO er verdenssamfundets frihandelsorganisation. At arbejde for en mere fri verdenshandel er og bliver det primære formål. I WTO-forhandlingerne er EU vort talerør. Medlemslandene giver Kommissionen mandat til at forhandle. Når vi i EU står sammen, har vi langt bedre muligheder for at nå et fornuftigt resultat.

Til gengæld siger det sig selv, at vi fra starten må gå på kompromis. Danmark kan altså ikke få sin vilje i et og alt. Men med EU har vi en god mulighed for at påvirke det samlede forhandlingsresultat.

Forhandlingerne om en ny frihandelsaftale er startet med at undersøge muligheden for at liberalisere landbrugspolitikken. En liberalisering

her vil på lang sigt give billigere fødevarer. Det er vigtigt. En liberalisering vil også give ulandene bedre mulighed for at afsætte deres produkter på vore markeder.

Her skal det dog understreges – og det er i særlig grad til hr. Jørn Jespersen – at EU faktisk allerede i dag står meget pænt i forhold til samhandel med ulandene. 85 pct. af fødevarereksporten fra Afrika sælges i dag i EU. 97 pct. af EU's import fra ulandene sker fuldstændig uden told. Så det harmonerer altså ikke med det billede, som nogle, herunder SF's ordfører i dag, forsøger at give af EU, at vi skulle være de fattiges fjende. Det er ganske enkelt ikke korrekt. Det harmonerer ikke med virkeligheden.

Landbrugspolitikken er i øjeblikket en helt central brik i de samlede WTO-forhandlinger, der som nævnt i mere bred forstand skal bidrage til en fri verdenshandel. Under de indledende forhandlinger i WTO har vi i Venstre for det første lagt vægt på en omfattende afvikling af de forskellige støtteordninger til landbruget. Der er ganske enkelt behov for, at landbrugspolitikken liberaliseres.

Dernæst skal støtteordningerne naturligvis nedtrappes over en årrække. Hvis man fjerner støtten fra den ene dag til den anden, viser beregninger fra direktøren for Fødevarøkonomisk Institut, Søren E. Frandsen, at jordpriserne på kort sigt vil blive reduceret med ca. 70 pct. De danske landmænd vil simpelt hen gå nedenom og hjem, og en eksportindtægt på 50 mia. kr. er i fare.

Desuden er det vigtigt for Venstre, at afviklingen af støtten sker parallelt i alle de lande, der giver statsstøtte til landbruget. Derfor er netop indsatsen i WTO så vigtig, for der har man jo hele landekredsen med.

Endelig er det afgørende, at det er det samlede støttebeløb, der skæres ned. Det er altså ikke en løsning blot at omlægge landbrugsstøtten.

Det samlede EU-forslag følger nogenlunde de ønsker, vi har, selv om det ikke skal skjules, at vi gerne havde set et noget højere ambitionsniveau med hensyn til liberalisering. Det, vi skal holde os for øje i den forbindelse, er, at EU's landbrugspolitik i praksis i den seneste tid desværre har været knyttet tæt sammen med Østudvidelsen. Og for Venstre har der ikke været tvivl om, at det at få Østudvidelsen på plads har haft en klar førsteprioritet.

Billedet er altså i udgangspunktet ganske positivt i EU. Også WTO's chefforhandler har spillet ud. Det er et ambitiøst, men udmærket ud-